

RECHTSPRAAK

werkneemster/Tzorg Personeel B.V.

Ontslag op staande voet vanwege niet meewerken werkneemster aan re-integratieverplichtingen houdt stand.

Feiten

Werkneemster is op 30 mei 2014 in dienst getreden bij Tzorg Personeel B.V. (hierna: Tzorg) in de functie van hulp bij het huishouden voor minimaal 15 uur per week en maximaal 24 uur per week. Bij beschikking van 21 oktober 2015 is werkneemster onder bewind gesteld en is de bewindvoerder als haar bewindvoerder benoemd. Op 28 augustus 2017 heeft werkneemster zich ziek gemeld bij Tzorg. Bij brief van 30 juli 2018 heeft Tzorg werkneemster op staande voet ontslagen.

Oordeel

De kantonrechter begrijpt uit de brief waarin werkneemster op staande voet is ontslagen dat voor Tzorg de redenen voor het ontslag op staande voet waren dat werkneemster vanaf haar ziekmelding niet volledig aan haar re-integratieverplichtingen voldeed, niet reageert op verzoeken/oproepen van Tzorg en de bedrijfsarts, vanaf een bepaald moment weigerde werkzaamheden te verrichten conform de adviezen van de bedrijfsarts, én dat de druppel die de emmer deed overlopen was dat werkneemster zowel op 23 juli 2018 als op 30 juli 2018 geen gehoor heeft gegeven aan uitnodigingen voor een gesprek met de bedrijfsarts, ondanks het feit dat Tzorg al op 5 april 2018 een loonsanctie had toegepast. Tzorg heeft in het kader van de re-integratie van werkneemster gedurende zeven maanden lang gesprekken gevoerd en geprobeerd te voeren met werkneemster, haar loon opgeschort en twee keer stopgezet, waarvan de laatste stopzetting liep tot het gegeven ontslag op staande voet, een deskundigenoordeel bij het UWV aangevraagd, in welk oordeel het UWV heeft aangegeven dat werkneemster onvoldoende meewerkt aan re-integratie. Werkneemster is op het laatst tot twee keer toe zonder bericht van verhindering of anderszins met een goede reden niet op het spreekuur van de bedrijfsarts verschenen om over haar re-integratie te praten. Dat de uitnodigingen voor de gesprekken niet aan de bewindvoerder zijn gestuurd, maakt dit niet anders, nu het op de weg van werkneemster zelf ligt om haar bewindvoerder hierover te informeren, temeer nu de afspraak van 23 juli 2018 tot stand is gekomen in overleg met werkneemster en zij Tzorg niet heeft verzocht de bewindvoerder ook voor die bespreking uit te nodigen. Aan het door de bewindvoerder – eerst op 10 augustus 2018 aan Tzorg kenbaar gemaakte rapport – van A-REA van 3 mei 2018 komt gelet op al het voorgaande dan ook geen betekenis toe. In het licht van hetgeen hiervoor is overwogen komt de kantonrechter tot het

oordeel dat het ontslag op staande voet rechtsgeldig is gegeven. Het verzoek tot vernietiging van het gegeven ontslag onder a in het petitum wordt dan ook afgewezen. Dat het ontslag op staande voet voor werkneemster ingrijpend is, doet aan voormeld oordeel niet af. Dat werkneemster blijkens de adviezen van de bedrijfsarts en het UWV met klachten van psychische aard te kampen heeft, maakt dit oordeel evenmin anders. Weliswaar zou dit (deels) een verklaring kunnen zijn voor haar niet-meewerkende opstelling, maar hiermee kan de kantonrechter geen rekening houden. Nog los van de mogelijkheden en/of beperkingen op het gebied van het verrichten van arbeid, is bijvoorbeeld gesteld noch gebleken dat werkneemster niet in staat was om telefonisch door te geven dat zij niet van plan was om op de afspraken op kantoor of bij de bedrijfsarts te verschijnen en om welke reden. Gelet op de inhoud van het deskundigenrapport zijn de loonsancties terecht toegepast, zodat werkneemster gedurende voormelde periodes geen recht heeft op loon. Aangezien het ontslag op staande voet op goede gronden is gegeven, is de arbeidsovereenkomst met ingang van 30 juli 2018 rechtens geëindigd. Vanaf die dag heeft werkneemster derhalve geen recht meer op loon. Het in het petitum van het verzoekschrift onder c verzochte, voor zover dat betrekking heeft op de loonbetalingsverplichting, zal dan ook worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:9586

Zaaknummer: 7166271

Rechters: I.K. Rapmund

Advocaten: E. Kattestaart en R.M. Kerkhof

Wetsartikelen: 7:681 BW, 7:671b BW, 7:677 BW, 7:678 BW, 7:625 BW, 7:686a BW, 7:658a BW, 7:660a BW en 7:629 BW